DANSK BIBEL INSTITUT

DBI—POSTEN

www.dbi.edu

#05 — Oktober 2016

Rosenius

Hvad kan vi bruge ham til i dag?

S.06

INDHOLD

S. 03 — Økonomi
S. 04 — Strategi og Helligånd
S. 06 — Rosenius
S. 09 — Fra livgarden til DBI
S. 10 — Etiske udfordringer i forkyndelsen
S. 13 — Teologi under israelske himmelstrøg
S. 16 — Måske har Gud sendt de fremmede til os

Månedens citat

> Tolerance handler ikke om ikke at tro på noget. Det handler om, hvordan din tro får dig til at behandle mennesker, der er uenig med dig.

Timothy Keller

DBI—POSTEN

Redaktion —
Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Kontorfuldmgt. Dorte Klein, red.sekr.
Stud.theol. Christian H. Jensen
Stud.theol. Filip M. Bak
Stud.theol. Kristoffer H. Enevoldsen
Stud.theol. Louise Høgild

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu
DBI-posten sendes gratis til interesserede
ISSN 0906-825X

Design —
Chr Rahbek Olsen

Tryk —
Øko-Tryk

DBI / DANSK BIBEL INSTITUT
Leifsgade 33, 6.
2300 København S
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu, www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3409 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Christian Jensen
Rektor Børge Haahr Andersen
Sekr.leder Ellen Lodahl Pedersen
Studiekoor. Peter Funch Kofod

2 GODE GRUNDE TIL AT BAKKE OP OM DBIs ARBEJDE

Af sekretariatsleder Ellen Lodahl Pedersen

– Hov, plejer der ikke at være 3?

Det kan godt være. Det er nu ikke fordi jeg mangler en tredje god grund. Faktisk kan jeg se rigtig mange gode grunde til det.

Det er nok fordi jeg til daglig har det privilegium at gå rundt mellem alle disse gode grunde og snakke med dem, lytte til deres samtaler og nogle af de indsigter, de kommer frem til gennem studierne. Jeg kunne godt unde alle jer, der støtter DBI på den ene eller anden måde, at opleve lidt af netop dét: At lære vores studerende bedre at kende og få en forsmag på, hvad de kommer til at bidrage med i fremtiden. I dette blad møder I to af dem. I de næste numre vil I møde flere.

Men altså: Jeg skulle nøjes med at nævne 2 gode grunde:

1 De næste: Vi må alle sammen bede, kæmpe og ofre noget for, at vi stadig kan have dét privilegium at kunne ansætte den næste bibeltro teolog i vores kirke, valgmenighed, frimenighed eller missionsorganisation. Det er så langt fra nogen selvfølge.

2 De få: Det er heller ikke nogen selvfølge, at der findes bibeltro forskningsteologer, der kan give liberale forskningsteologer et kvalificeret modspil. Efterhånden er der en gruppe dygtige bibeltro forskere i Norden. Men de er få, og uden støtte fra alle os er deres forskning og undervisning af de næste teologer ikke mulig.

4 MIO. KR. DE NÆSTE FIRE MÅNEDER

De første 8 måneder af året har vi fået 3,7 millioner kr. i gave. Hjertelig tak for det til hver eneste af jer! Det betyder, at vi har brug for 4 millioner kr. de sidste fire måneder af året, selv om vi sparer på alt, hvad vi kan komme på. Det er ca. 400.000 kr. mere end samme periode sidste år – og det er en kæmpe udfordring, men ikke umulig. Vil I hjælpe endnu engang? Der er gode grunde nok. Se støttemuligheder på www.dbi.edu

Gaver i 2016

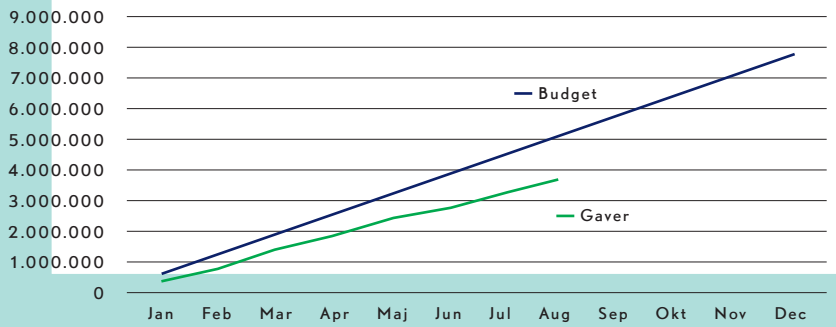

Månedsbudget:
643.784 kr.

Indkomne gaver august 2016:
419.525 kr.

Bagud i forhold til budget pr. 31. august 2016:
1.478.126 kr.

Strategi og Helligånd

– hvordan opstår vækkelser?

Hvis forkyndelsen underordnes strategien, giver det så mening at tale om sand kristen vækkelse?

Af René Sølvsten Nissen, cand.theol. og karrierekonsulent i KRIFA

Gads religionsleksikon definerer den kristne vækkelse på følgende måde: *"... en billedlig betegnelse for den forandring, der sker med et menneske, når det ved en personlig oplevelse bliver bevidst om sin syndighed og Guds dømmende og tilgivende holdning til synden og synderen. I forlængelse heraf tillige betegnelse for det folkelige røre, der udspringer af en kristen forkyndelse, som sigter imod at skabe vækkelse hos tidens mennesker"*.

STRATEGI ELLER HELLIGÅND?

Det interessante her er, at det med stor tydelighed fremgår af definitionen, at vækkelsen udspringer af forkyndelsen. Så når vi i denne artikel skal se på forholdet mellem strategi og Helligånd, i forhold til hvordan vækkelser opstår, må strategien ifølge ovennævnte definition nødvendigvis være underordnet forkyndelsen. Ellers giver det ikke mening at tale om vækkelse, eller gør det? Man kunne også vende spørgsmålet på hovedet. Hvad nu hvis forkyndelsen underordnes strategien, giver det så mening at tale om sand kristen vækkelse?

Med fare for at være en anelse fordomsfuld, så forestiller jeg mig, at for mange af os vil der være et modsætningsforhold mellem strategi og Helligånd i relation til det kirkelige arbejde. Jeg vil alligevel vove den påstand, at man i det kirkelige landskab gennem århundrede faktisk har arbejdet meget strategisk i forhold til at komme videre ud med evangeliet, bl.a. ved at prioritere én arbejdsgren højere end en anden.

BIBELSKE STRATEGIER

Selv i Bibelen finder vi strategiske overvejelser i menighedens arbejde. Midt under ørkenvandringen fik Moses besøg af sin svigerfar, Jetro, der ved selvsyn opdagede nogle af de ledelsesudfordringer, som Moses stod i. Det viste sig, at Moses brugte alt for meget energi på konfliktmægling mellem israelitterne. Der står, at både han og folket var ved at blive udmattet. Midt i denne vanskelige situation går Jetro ind og opfordrer Moses til at uddelegere arbejdet, så han kan bruge mere tid samme med Gud og lade andre om konfliktmæglingen. Et lignende eksempel finder vi det nye testamente i Apostlenes Gerninger kapitel 6. Her kalder apostlene en gruppe mænd til at varetage den mere praktiske del af menighedens arbejde, så apostlene kunne fokusere på forbøns- og forkyndelsestjenesten.

At mennesker arbejder bevidst med strategi i udbredelsen af evangeliet er ikke en fremmed sag – heller ikke i Bibelen.

UDDELEGERING

For mig at se, er disse to beretninger et godt eksempel på, at man i bibelsk tid ikke har været bange for at bruge ledelsesmæssige strategier. Det, som vi dog skal lægge mærke til, er, at begrundelsen for anvendelsen af strategierne (uddelegering), var at både Moses og apostlene kunne koncentrere sig om "kerne-opgaverne" i menigheden såsom forbønnens- og forkyndelsens tjeneste.

Gud har givet os en evne til at tænke. Denne må vi gerne bruge, når det handler om at tilrettelægge det kirkelige arbejde og dermed også de strategier og metoder vi bruger i vores missions- og evangelisationsarbejde.

TILLID OG HELLIGÅND

Det, som vi skal være opmærksomme på, er, om vi har et ret forhold mellem strategi og tillid til Gud. Det, som er afgørende, er om vi, populært sagt, har hjertet på det rette sted. Tilliden til Gud må altid være overordnet vores tillid til div. strategier og tiltag.

Vækkelse opstår der, hvor Gud ved sin Hellige Ånd sætter mennesker i brand ved forkyndelsen af Guds ord. Et godt bibelsk eksempel finder vi i Apostlenes Gerninger i begivenhederne omkring den første pinse. Apostlene har helt sikkert brugt strategiske overvejelser ved at gå op i templet – det var jo der, hvor folk var til stede. Så strategien var på sin vis på plads. Den var dog underordnet forkyndelsen.

IKKE I EGEN KRAFT

I den forbindelse har Francis Schaeffer en pointe, når han understreger, at vi bør være opmærksomme på, at apostlene ikke gik i egen kraft. De blev iført det "overnaturlige" – de blev fyldt med Helligånd. Disciplene gik ikke, fordi de havde en fået en genial idé til at gribe deres evangelisationsarbejde rigtigt an. De gik, fordi de var blevet iført kraft fra det høje.

Så hvordan opstår vækkelse? Den opstår alene ved Helligåndens indgriben i menneskers liv gennem forkyndelsen af Guds ord og ikke ved valg af den rigtige strategi. Dog! Så længe strategien er underordnet forkyndelsen af Guds ord, så kan den vel kun have en positiv funktion i vores evangelisationsarbejde?

Dette er Herrens ord til Zerubbabel: Ikke ved magt, og ikke ved styrke, men ved min ånd, siger Hærskarers Herre!

Rosenius

– hvad kan vi bruge ham til i dag?

En hjælp til frihed og vished.

Af Finn Rønne, Lektor i kirke-og missionshistorie, dr. theol.
Artiklen er tidligere bragt i ELMs blad Liv i Troen

Carl Olof Rosenius havde en utrolig gennemslagskraft både i sin egen tid og langt op i 1900-tallet. Hans budskab har givet åndelig hjælp til tusindvis af mennesker. I Danmark ikke mindst gennem de to rosenianske foreninger, Luthersk Mission og Evangelisk Luthersk Mission. I LM og ELM har vi helt op i vor tid brugt Rosenius både som opbyggelsesforfatter og som åndelig autoritet.

UDBREDT BRUG AF ROSENIUS

Det er ikke svært at forstå, hvorfor Rosenius er blevet brugt så meget. Med tanke på det, som tidligere er sket som følge af Rosenius' forkyndelse, har man vel umiddelbart forventet, at noget lignende vil ske i dag, når man læser det, han har skrevet, og formidler det videre, sådan som han har sagt det.

REAKTION OG AFVISNING

Den udbredte brug af Rosenius har i nogle tilfælde fremkaldt en negativ reaktion, især hos de yngre generationer. Nogle har syntes, at Rosenius talte til mennesker i en anden situation end den, vi i dag befinder os i, men jeg tror, at man ofte først og fremmest har reageret imod den måde, Rosenius er blevet brugt på.

Vi får altså to vidt forskellige svar på spørgsmålet om, hvad vi kan bruge Rosenius til i dag. Hvad skal vi så konkludere? Kan vi bruge Rosenius i dag? I givet fald: Hvordan?

ÉT EVANGELIUM – FORSKELLIGE FREMSTILLINGER OG ANVENDELSER

De, som har argumenteret for, at vi kan bruge Rosenius i dag, har bl. a. gjort det pga. en vigtig sandhed: Vi har kun ét evangelium, som er Guds kraft til frelse, og som Gud derfor har knyttet store løfter til. Spørgsmålet er imidlertid, om mennesker vil komme til tro og få fred med Gud, hvis vi gennem Rosenius' skrifter siger det samme i dag, som det, Rosenius prædikede. Det tror jeg ikke automatisk er tilfældet.

Den gennemslagskraft, Rosenius' budskab fik, hang nært sammen med, at han – med det, han fremhævede i det bibelske budskab og måden, han udlagde det – traf mennesker der, hvor de på den tid var, menneskeligt og åndeligt. For at bruge et kendt slagord, så kradsede han, hvor det kløede – på flere områder. Det betyder imidlertid ikke, at vi så ikke kan bruge Rosenius til noget i dag. Vi skal bare være meget opmærksom på, hvordan vi bruger ham. Det vil jeg give nogle eksempler på:

ET REDSKAB TIL VÆKKELSE

Rosenius var en af mange eksponenter for 1800-tallets pietistiske vækkelser i Skandinavien. Over for det, der blev opfattet som et udelukkende formelt tilhørsforhold til kristentroen uden konsekvenser for menneskelivet, understregede de pietistiske vækkelser vigtigheden af en sand omvendelse og en levende tro, der fornyer og forvandler det indre og ydre liv, så det får følger for adfærd og livsstil.

Vi møder også dette budskab i 'den selvransagende tone' i Rosenius' forkyndelse, hvor han fremhæver kendetegnene ved en sand og ægte tro: "Den sande tro giver mennesket et nyt sind og et nyt hjerte... Hvis du ikke kender til dette, må du ikke mene, at du er omvendt og troende." Jeg tror, vi også i dag har brug for at blive mindet om dette budskab, fordi vores forhold til kristentroen nemt kan blive overfladisk og selvfølgeligt.

Samtidig var denne side ved Rosenius' forkyndelse med til i nogle miljøer at idealisere uvisheden, om hvorvidt man var en sand kristen. Dette førte til, at nogle havde svært ved at sige, at de var kristne – selvom de havde været det i mange år. Vi kan alle blive grebet af tvivl og anfægtelse, men det er ikke det, som er idealet. Det var den falske sikkerhed, Rosenius ville til livs – ikke den trygge vished. Den ville han tværtimod skabe gennem forkyndelsen af det, Kristus har gjort for os.

> "Den udbredte brug af Rosenius har i nogle tilfælde fremkaldt en negativ reaktion, især hos de yngre generationer.

Når det gjaldt livet som kristen, kunne Rosenius gå langt i at fremhæve de positive forandringer, troen skaber: ”Den nye fødsel giver et forandret indre. Den oprindelige gudbilledlighed genskabes i mennesket.” Noget af det, Rosenius fremhæver, kan være en gavnlig korrektion til forkyndelsen og sjælesorgen i kredse, hvor man – for at understrege afhængigheden af Guds nåde – ensidigt pointerer menneskets syndighed og manglende evne til at gøre noget godt. Her siger Rosenius: ”Vi bliver ofte grebet af den falske opfattelse, at vi overhovedet ikke kan gøre noget, som Gud synes om. Vi har indset, at vi ikke på nogen måde kan bruge vores gerninger til at opnå nogen form for fortjeneste hos Gud, og derfra slutter vi, at Gud aldrig kan finde behag i noget, som vi kan gøre. Men dette er en vildfarelse – og det er en misforståelse, som lammer og skader vort liv som kristne!”

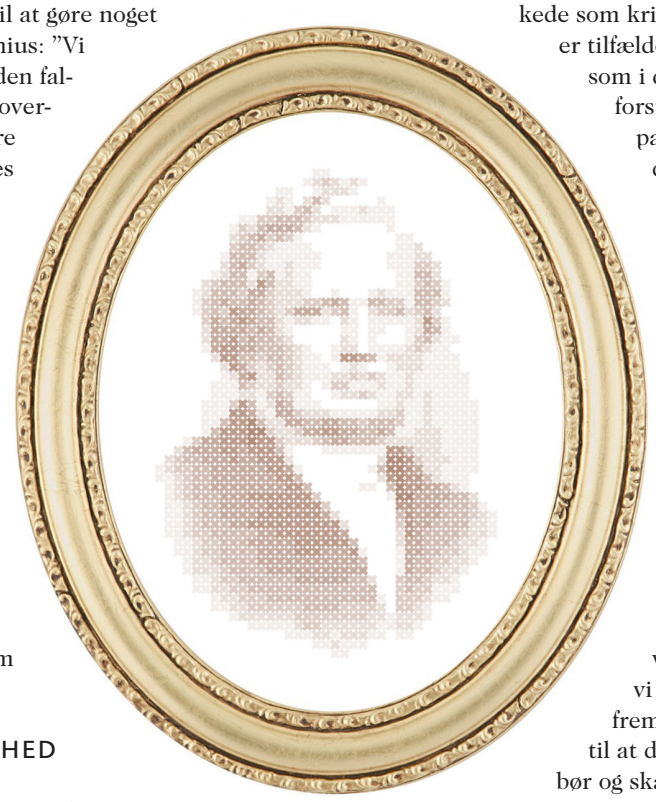

EN HJÆLP TIL FRIHED OG VISHED

Når Rosenius’ forkyndelse fik så stor betydning, skyldes det først og fremmest, at han havde noget at sige de mange, som den gang var kørt fast i forsøget på at leve op til det, som den pietistiske forkyndelse lagde vægt på. De manglede vished om, at de var rigtig omvendt og havde en levende tro, fordi de ikke kunne få øje på de virkninger, troen skulle have. Dem, som var havnet i den situation, mødte hos Rosenius budskabet om, at det, de kæmpede for at få i stand, havde Gud ordnet én gang for alle, da Jesus døde og opstod. Den tilgivelse og retfærdighed, som Kristus fremskaffede ved sin død, er grundlaget for, at vi har lov til at kalde os Guds børn – og kan have vished om at være det, under alle forhold. Det budskab har mange mennesker både på Rosenius’ tid og senere oplevet som kolossalt frigørende – og det er også noget, vi kan bruge i dag:

Vi kan møde nye kristne, som på en særlig måde har brug for det budskab, når den første begejstring har lagt sig. Der kan dukke fristelser og fald op, som de troede hørte fortiden til, og de kan komme til at føle sig mislykkede som kristne. Det samme er tilfældet for mange af os, som i dag – måske som en forståelig reaktion på en passiviserende forkyndelse – gerne lytter til en forkyndelse, der fremhæver menneskets eget ansvar og betydningen af vores egen indsats. Men der kan ske det, at vi får vores identitet som kristne i det, vi selv udretter – ligesom vi i vores almindelige menneskeliv ofte har vores identitet i det, vi kan præstere og vise frem. Vores tro kommer til at dreje sig om, hvad vi bør og skal – og bliver derved stræbsom og byrdefuld.

Her er der stor hjælp at hente i budskabet om, at grundlaget for vores kristendom er evangeliet om det Kristus har gjort, for os. Evangeliet gør min kristendom til et fuldbyrdet faktum og ikke til et projekt, jeg arbejder på. Pga. det, Kristus har gjort, er jeg til stadighed Guds elskede barn, som han ser på med velbehag – uanset hvordan livet ellers lykkes for mig. Evangeliet giver mig lov til at have min identitet som kristen i det, Kristus er for mig. Der er tale om det samme budskab, som gav Rosenius’ forkyndelse en stor gennemslagskraft i et pietistisk miljø. Det er bare fremstillet og formuleret på en lidt anden måde – så det stadig kan kradse hvor det klør.

Fra livgarden til DBI

Af bachelorstuderende Bo Wendt Berentsen

Der er en verden til forskel fra livet som soldat til teologistuderende på DBI. Men Bo Wendt Berentsen er godt tilfreds med skiftet og begyndte på sit første semester i august.

Hvad fik dig på den tanke at læse teologi?
Tanken begyndte, da jeg kom ind i hæren. Min nu afdøde sognepræst, Finn Andersen, mente, at jeg kunne blive en fremragende sognepræst. Så da han døde, besluttede jeg mig for, at det han havde gjort for mig og den betydning, han havde haft for mig, skulle fortsætte gennem mig. Så da min oversergent spurgte, om jeg kunne tænke mig at søge videre i forsvaret, var svaret et klart nej. Livet var klart større end det, Livgarden kunne tilbyde mig.

Hvordan har opstarten været?
Jeg har været bekymret og spændt på, hvordan det skulle gå uden SU’en, om jeg ville kunne klare presset og om det overhovedet var en god idé at droppe Livgarden. Men da jeg så, at jeg ikke var den eneste, der havde sådanne bekymringer, gav det mig en smule trøst. Men den største trøst kom fra de andre seje studerende, som har været på DBI i nogen tid. De har været gode til at svare på mine spørgsmål, og det har også været godt at snakke med lærerne her på stedet. Alting er nu faldet på plads. Jeg har fået et ordentligt sted at bo og et arbejde, så jeg kan klare regningerne. Men helt klart betyder det meget, at man kan mærke at lærerne bekymrer sig om os studerendes velfærd, og de spørger ofte ind til, hvordan vi går og har det.

Hvordan oplever du undervisningen?
Der er jo en forskel, når man er vant fra hæren altid at stille sig klar i geled 5 minutter før, til nu at skulle møde et kvarter ’for sent’ pga. det såkaldte akademiske kvarter. Og så er det anderledes, at vores lærere på DBI ikke giver os armstrækkere, hvis vi virker trætte, når vi møder op til undervisningen. Det er rart for en gangs skyld at kunne grine og samtidig stille dybe spørgsmål. Man får hurtigt indtrykket af, at lærerne holder af det, de gør, når de underviser.

Jeg vil allerhelst være præst i folkekirken, siger stud.theol. Bo Wendt Berentsen

Hvad vil du bruge studiet til?
Allerhelst sognepræst i folkekirken. Men uanset hvad det bliver, skal det være noget, der har med kristendom at gøre – nogle driller mig med, at jeg kunne blive feltpræst pga. min fortid som soldat – men jeg er altså blevet for vant til nu, at soveposen er skiftet ud med en rigtig seng, at sure sergenter er blevet skiftet ud med smilende lærere og magasinerne er skiftet ud med bøger.

ETISKE UDFORDRINGER I FORKYNDELSEN

Af Lars Dahle, Førsteamanuensis i systematisk teologi ved
NLA Mediehøgskolen Gimlekollen og daglig leder for Damaris Norge AS

Sund eller usund vækkelsesforkyndelse? Hvor går skillelinjen?

Der er god grund til at reflektere over vækkelsesforkyndelsens etik. Dette er ikke mindst vigtigt i forbindelse med det aktuelle Roseniusjubilæum. Forkyndelsen er selve livsnerven i menighedslivet. Det gælder for al evangelisk kristendom, men i særlig grad også for vores vækkelsestradition. Men hvor går skillelinjen mellem sund og usund forkyndelse?

TAKNEMMELIG FOR VORES ROSENIANSKE ARV

Heldigvis voksede jeg ikke op med oplæsning af lange stykker af Carl Oluf Rosenius, men jeg oplevede, at min far – som var pastor og skribent – forsøgte at formidle Rosenius' hovedanliggender med egne ord. Og fokusset lå hele tiden på frigørelsen i evangeliet.

Rosenius lagde nemlig vægt på, at vi endog er frigjorte fra fromheden som en byrde. Hvilen i troen på Kristus som vores personlige frelser er "gode nyheder" for vores indre personlighed (hjertet) og for vores indre dommer (samvittigheden). Nådens og tilgivelsens radikalitet er derfor et meget centralt tema hos Rosenius.

Vi lever i en tid, hvor mange opsøger kirkefædrene og ørkenfædrene i deres søgen efter åndelige rødder. Der er imidlertid gode grunde til ikke at gå for hurtigt forbi vores egen fromhedstradition. Hos både Luther og Rosenius finder vi, at forkyndelsen af Guds Ord til hjerte og samvittighed har en særstilling.

Denne artikel skrives derfor i dyb anerkendelse af vores rosenianske arv. Samtidig er jeg dybt taknemmelig overfor min far, som på forbilledlig vis formidlede denne arv respektfuldt "ansigt til ansigt".

FORNYELSE AF VÆKKELSESARVEN I VORES SAMTID

Det er hverken muligt eller ønskeligt mekanisk at gentage tilnærmelser og formuleringer fra fortidens vækkelsesforkyndelse. Vi må derimod reflektere over, hvordan vi kan forvalte bibelske anliggender i vores vækkelsestradition.

Dagens kristne forkyndere må begynde nogle skridt før. Nogle af de forudsætninger, der fandtes i kulturen og samfundet, da Rosenius forkyndte, findes ikke længere. Selv om ikke alle på Rosenius' tid havde en personlig tro, så var kristentroen alligevel en fælles kulturel ramme omkring livet.

I dag har de færreste mennesker den samme kundskabsmæssige ballast. Derfor må vi både tage vare på og supplere vækkelsesarven fra Rosenius. Det første, vi må møde os selv og andre med, er Gud som skaber og opretholder, der giver rammerne for livet. En potentiel svaghed ved vores rosenianske tradition har været, at man ofte synes at have negligeret den apologetiske opgave. Vægten blev i høj grad lagt på, at kristentroens sandhed kun blev bekræftet gennem den indre personlige erfaring.

Men det personlige "hjertets møde med Jesus" bygger på en bestemt forudsætning. Det Nye Testamente siger, at Jesus stod op, fysisk og historisk, og at det er derfor, han kan leve i min sjæl. Denne bredere forståelse går dybere og giver os et kristent livssyn, som favner hele livet og er afgørende vigtig i et samfund, der afskriver Gud som realitet og Bibelen som autoritet.

En sund forkyndelse forudsætter, at vi ved, hvad forkyndelse til hjerte og samvittighed faktisk indebærer. Her har vi brug for Bibelens forståelse af hjertet som centrum for vores personlighed. Dette inkluderer tanke, motiver, vilje og følelser. Samtidig har vi også brug for en forståelse af samvittigheden som menneskets indre dommer, som knytter sig til en ydre – legitim eller illegitim – autoritet.

ETIK OG VÆKKELSESFORKYNDELSE

Når vi her undersøger vækkelsesforkyndelsens etik, så kan dette betyde den etik, som ligger i selve indholdet i forkyndelsen. Gennem kirkens

historie har en række vækkelsesbevægelser på en alvorlig og indtrængende måde konkretiseret etiske udfordringer i forkyndelsen.

”Munkebevægelser i middelalderen kaldte til alvorlig livsforandring – ofte uden at forkynde andet end loven. Lars Levi Læstadius tog fat i ”folkesynder” – og resultatet blev forvandling af hele lokalsamfund. På samme måde med Haugevækkelsen. Pietismens vækkelsesforkyndere, med Pontoppidan først, bar med sig en ret stærk konkretisering, og menneskeskabte regler kunne blive markører for de troende i forhold til verden. I den rosenianske vækkelse levede pietistisk etik videre, men her blev den stærkere koblet til en ”fri nådeforkyndelse” for folk, der var kørt fast på lovens vej. Dem, der blev ”frigjort”, blev ikke altid bærere af en friere livsførelse, men alligevel skete der noget: Kristenlivets vidnesbyrd blev stærkere centreret om Jesus. Der blev glæde i alvoren.”[1]

Dette illustrerer, at sund vækkelsesforkyndelse bør være rettet til samvittigheden, sådan som vi definerede den ovenfor. Etikforkyndelsen bliver her mere end etik, fordi vi trækkes ind som ansvarlige i mødet med vores hellige Skaber. Samtidig må forkynderen understrege det frigørende evangelium, som frikender fra alle lovens anklager. Glæden over evangeliet er her selve kraftkilden til en ny livsstil i gudsfrygt og retfærdighed.

ANSIGT TIL ANSIGT – 10 TESER OM VÆKKELSESFORKYNDELSENS ETIK

Fokus i denne artikel er de etiske normer og holdninger, som bør præge forkyndelsen og forkynderen. Jeg vil derfor kort præsentere 10 teser om vækkelsesforkyndelsens etik. Teserne er inspireret af et nærhedsetisk perspektiv.[2]

Som nævnt ovenfor (TESE 1) så udspringer vækkelsesforkynderens etiske forpligtelse af glæden over evangeliet.

Vækkelsesforkynderen møder Bibelens tekster ansigt til ansigt med en etisk forpligtelse til at respektere (TESE 2) Bibelens autoritet, (TESE 3) den historiske og teologiske mening i bibeltekserne og (TESE 4) Helligåndens gerning.

Vækkelsesforkynderen møder samtidens tekster ansigt til ansigt med en etisk forpligtelse (TESE 5) til at give en korrekt beskrivelse af den aktuelle samfundssituation og (TESE 6) til at anlægge både et profetisk og et apologetisk perspektiv på samtidens tekster.

Vækkelsesforkynderen møder tilhørerne ansigt til ansigt med en etisk forpligtelse (TESE 7) til at udøve sin magt overfor tilhøreren på en legitim måde og (TESE 8) til at være sensitiv overfor tilhørernes totale behov.

Vækkelsesforkynderen møder sig selv ansigt til ansigt med en etisk forpligtelse (TESE 9) til også at rette forkyndelsens indhold til sig selv, samt (TESE 10) til at være sensitiv overfor sine egne natur- og nådegaver.

BØN OM VISDOM

Her er der helt oplagt brug for meget refleksion, bøn og visdom. Ordene i Neh 9,20 er derfor en sand opmuntring: Du gav dem din gode ånd for at give dem indsigt.[3]

NOTER

1 Docent Egil Sjaastad, Fjellhaug Internasjonale Høgskole, i e-mail til forfatteren.

2 For en uddybning, se Lars Dahle: «Ansikt til ansikt – ti teser om forkynnelsens etikk», i E. Grandhagen & D. Solheim (red.) Budskap 2005. Årsskrift for Fjellhaug Misjonshøgskole (Oslo: Fjellhaug Skoler, 2005), s. 119-125. Tilgængelig online: http://fih.fjellhaug.no/wp-content/uploads/2011/01/Budskap2005.pdf.

3 Se også mine tre foredrag på http://www.godforkyndelse.dk/ressourcer-fra-konference/.

Teologi under israelske himmelstrøg

Af Jonatan Hauge Madsen, stud.theol.

Mit 5. semester som stud.theol. blev skudt i gang i Tiberias.

Sol, varme og et næsten 5-stjernet hotel gør det meget mere spiseligt at påbegynde et kursus i gammeltestamentlig hebraisk. Mit 5. semester som stud.theol. ved FIUC-DK på Dansk Bibel-Institut blev skudt i gang – ikke i Danmark – men under israelske himmelstrøg. 14 kompakte dage i Det Danske Hus ved Tiberias udgjorde rammerne for den perfekte studiestart. For 1400 år siden blev det hebraiske læsesystem, med vokaler og tryktegn opfundet i Tiberias. At sidde i de selvsamme omgivelser og lære sproget i dag, var ganske tankevækkende og satte undervisningen i perspektiv.

Den første uge stod på intensiv undervisning i hebraisk ved Professor Nicolai Winther-Nielsen, eller læringsdesigner, som han ynder at kalde sig. Nicolai har været med til at udvikle Bible Online Learner, som er et program til at lære hebraisk. Det fungerer som en såkaldt PLOT-learner, Persuasive learning objects and techniques, som er en anderledes og spændende måde at lære på.

Den anden del af turen stod på ekskursioner til diverse ruinhøje og undervisning om Israels folks rolle, bibelske profetier om Israel, arkæologi og meget mere. Selv de mange køreture i bilerne blev brugt til teologiske samtaler om alt fra Johannes Åbenbaring til praktisk teologi, Israels geografi og ruinhøje.

RUINER GJORDE BIBELEN LEVENDE

Undervisningen blev leveret af generalsekretær Ole Andersen, Ordet og Israel, og professor Jens Bruun Kofoed, Dansk Bibel-Institut. De mange ruiner vi besøgte kunne umiddelbart virke øde og døde, men i virkeligheden var de med til at gøre Bibelens fortællinger mere levende for mig. Særligt turen rundt om Geneseret Sø, i Jesu fodspor, var en øjenåbner. Her blev det tydeligt, at geografien i Markusevangeliet er en nøgle til at forstå beretningerne om Jesu tegn og undere. Der er en dybere mening med det, når Jesus både helbreder en mand i den jødiske by Kapernaum (MARK 1,1) og en anden mand i gerasenernes land, hedningeland (MARK 5,1). Markus bruger geografien til at fortælle læseren noget vigtigt, men i vores tid kan vi ofte overse den slags detaljer. Jesus ønsker ikke bare at række frelsen til jøderne, men også til hedningerne. Ja, faktisk til alle mennesker verden over!

Forsvar for troen

En introduktion til apologetik

af Alister McGrath

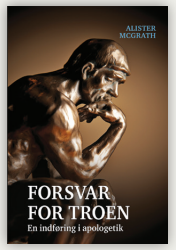

Alister McGrath regnes for en af verdens førende apologeter.

McGrath er talsmand for en apologetisk tilgang, der appellerer ikke kun til intellektet, men også til hjertet og fantasien.

"Her får læseren en klar, indsigtsfuld og praktisk anvendelig indføring i kristen apologetik.

Kurt Christensen, Professor dr.theol og leder af Center for Kristen Apologetik

Forlagsgruppen Lohse | Kolon
75 93 44 55 · info@lohse.dk · lohse.dk

Kontakt os på
7592 2022 eller
israel@felixrejser.dk

felix rejser.dk

FREDERIKSBORG apotek

Frederiksborg Apotek

v/ apoteker Troels Ingemann

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Telefon 48265600

APOTEKET HAR DØGNVAGT

RIGET SIGER

... at regnbuen ender på Djursland

Der er guld for enden af regnbuen!

Vi sætter spor hos den enkelte teenager – ikke "bare" som skole, men som mennesker og i fællesskab! Se dét er personligt guld, der skal opleves nu og her, og tages med videre i livet! Derfor siger vi kækt og oprigtigt **#dufårguldmedhjem**

Oplev mere på
djurslands.dk

Djurslands Efterskole

ProcessManager SURVEY SERVICE

Kundetilfredshed – Medarbejdertilfredshed – Arbejdsmiljø – Sikkerhedskultur – 360° lederanalyse

Priser er i danske kroner og eksklusiv moms.

Spørgeskema	REGULAR Første gang 15.000 kr. Efterfølgende gange 12.000 kr.	BUSINESS Første gang 25.000 kr. Efterfølgende gange 18.000 kr.	PREMIUM Første gang 35.000 kr. Efterfølgende gange 22.000 kr.
» Tekst	Standard	Tilrettet	Individuelt
» Sprog	1	2	3
» Logo	√	√	√
» Baggrundsbillede		√	√
» Billede/video		√	√
» Indflettede data			√
» Hop & betingelser			√
Gennemførelse			
» Tekst	Almindelig	HTML	HTML
» Respondenter	100	500	1.500
» Baggrundsvariable	1	2	3
» Påmindelse(r)	1	1	2
» E-mail, eller	√	√	√
» Link	√	√	√
» PC	√	√	√
» Tablet		√	√
» Smart Phone		√	√
» Online statistik		√	√
Analyse			
» Gennemførelse	√	√	√
» Frekvens	√	√	√
» Benchmark		√	√
Rapportering			
» Excel/Word rådata	√	√	√
» PowerPoint præsentation		√	√
» Online		√	√

Online spørgeskemaer på alle platforme samt konsulentrådgivning.

Ring eller skriv for en helt uforpligtende drøftelse!

ProcessManager ApS | www.process-manager.dk | T 40 84 44 41 | M info@process-manager.dk

POST
PP DANMARK
Magasinpost – SMP
ID-nr. 42472

Måske har Gud sendt de fremmede til os

Af rektor Børge Haahr Andersen

Det er ved at være tyve år siden, at folk på DBI og i DBIs bagland begyndte at arbejde på at skabe en teologiske uddannelse, som var specialsyet til dem, der skulle formidle evangeliet på tværs af kulturelle og religiøse grænser. Med tanke på de seneste års flygtningestrømme til Skandinavien har dette været en af de mest fremsynede investeringer i DBIs uddannelsesprofil. En del af disse ulykkelige mennesker er muslimer, som er åbne over for den kristne tro. Flere hundrede af dem har opsøgt vores kirker, er blevet døbt og kommet til tro på Jesus.

Det er faldet enkelte for brystet, at det er kirker og missionshuse fra de gamle vækkelsesbevægelser, der har været bedst til at integrere flygtninge. Det er ikke nødvendigvis den optimale tilgang til dåb for asylansøgere, siger Ulla Morre Blistrup, næstformand i Grundtvigsk forum ifølge KD d. 23. august. Søren Dalsgaard, folkekirkelig koordinator i asylarbejdet, siger som forklaring, at den del af Folkekirken er bedre til at satse på det kristne fællesskab.

I de år, jeg har rejst rundt som DBI-ansat, har jeg hørt mange kritiske og selvkritiske bemærkninger om fællesskabet i de gamle vækkelsesbevægelsers kirker og missionshuse. Men sagen er, at mange af de fremmede, som i disse år banker på døren til kirker og missionshuse, vurderer vores fællesskab meget positivt og er Gud og os taknemmelige for, at vi på vores ubehjælpsomme måde forsøger at integrere dem i fællesskabet. Måske har evangeliet og troens frugter langt større gennemslagskraft i vores kristne fællesskab, end vi har gået og troet. Måske har Gud sendt de fremmede til os, for vi, når de befinder sig for næsen af os, genfinder nøden i os til at række dem både menneskelig og åndelig hjælp.

Tak for

24 nye studerende
Bibeltro forskere
Gaver og forbøn

Bed om

Gudsfrygt og arbejdsglæde
Nye gavebreve
Indsigt og udblik